

I. Przykład zastosowania wzorów, o których mowa w § 15a ust. 8 Umowy:

Przedsiębiorca otrzymał finansowanie publiczne na zakup/wytworzenie infrastruktury o 10-letnim okresie amortyzacji. Z opisu projektu oraz zawartej umowy wynika, że działalność gospodarcza będzie wynosić 40% rocznych zasobów danego podmiotu, a działalność niegospodarcza pozostałe 60%. Intensywność pomocy publicznej wynosi 50% kosztów kwalifikowalnych.

Zastosowany mechanizm monitorowania wskazuje następujące proporcje poszczególnych typów działalności prowadzonej na infrastrukturze:

Rok 1: 60% działalności niegospodarczej; 40% działalności gospodarczej

Rok 2: 70% działalności niegospodarczej; 30% działalności gospodarczej

Rok 3: 65% działalności niegospodarczej; 35% działalności gospodarczej

Rok 4: 60% działalności niegospodarczej; 40% działalności gospodarczej

Rok 5: 40% działalności niegospodarczej; 60% działalności gospodarczej – obowiązek dokonania zwrotu części dofinansowania

Rok 6: (...)

Rok 7: (...)

Rok 8: (...)

Rok 9: (...)

Rok 10: (...)

Mechanizm wyliczania kwoty podlegającej zwrotowi przez beneficjenta:

Mając na względzie konieczność monitorowania wykorzystania zasobów infrastruktury w cyklach rocznych, udzielone dofinansowanie oraz koszty kwalifikowalne infrastruktury należy podzielić przez liczbę lat odpowiadających okresowi amortyzacji infrastruktury – w omawianym przykładzie 10.

Przy założeniu, że całkowite koszty kwalifikowalne infrastruktury wynoszą 10 000 000 euro i udzielono wsparcia w maksymalnej dopuszczalnej wielkości (100% dla działalności niegospodarczej i 50% dla działalności gospodarczej), beneficjent otrzymał: 50% (intensywność pomocy publicznej) z 40% (działalność gospodarcza) z 10 000 000,00 euro = 2 000 000 euro + 60% (działalność niegospodarcza, dopuszczalna intensywność wsparcia 100% kosztów kwalifikowalnych) z 10 000 000 euro = 6 000 000 euro razem = 8 000 000 euro.

Zatem:

- „roczna alokacja” kosztów wynosi: $\frac{1}{10} \times 10\,000\,000 \text{ euro} = 1\,000\,000 \text{ euro}$,

- „roczna alokacja” udzielonego dofinansowania wynosi: $\frac{1}{10} \times 8\,000\,000 \text{ euro} = 800\,000 \text{ euro}$. Jeżeli stosunek działalności gospodarczej do niegospodarczej przekracza poziom zakładany w momencie przyznania dofinansowania (40% : 60%) w danym roku referencyjnym, beneficjent powinien zwrócić jedynie część „rocznej alokacji” dofinansowania udzielonego na działalność niegospodarczą, która przekracza dopuszczalną intensywność pomocy publicznej (jako że pomoc publiczna udzielona pierwotnie na działalność gospodarczą pozostaje legalna również po zmianie zakładanych proporcji).

Mając na względzie, że w roku 5 poziom działalności gospodarczej został przekroczony o 20 pkt. procentowych względem zakładanego poziomu, dofinansowanie działalności niegospodarczej powinno w odpowiednim zakresie (20% liczone od wartości całej rocznej wydajności infrastruktury) podlegać zasadom pomocy publicznej.

Mając jednocześnie na względzie, że na zakup infrastruktury badawczej wykorzystywanej do celów gospodarczych można otrzymać pomoc publiczną wynoszącą 50% kosztów kwalifikowalnych, dofinansowanie przypadające na rok 5 powinno być zredukowane w następujący sposób:

1) należy wyliczyć kwotę finansowania publicznego przypadającą na finansowanie działalności niegospodarczej (FPDNG) w danym roku (dopuszczalna intensywność wsparcia 100%): $FPDNG = DNG \times 100\% \times RKK$ (gdzie DNG oznacza procentowy udział działalności niegospodarczej w ramach rocznej wydajności infrastruktury, RKK – „roczną alokację” kosztów kwalifikowalnych infrastruktury badawczej zakupionej/wytworzonej w ramach projektu) W przyjętym przykładzie: $40\% \times 100\% \times 1\,000\,000 \text{ euro} = 400\,000 \text{ euro}$ prawidłowo udzielonego finansowania publicznego przypadającego na działalność niegospodarczą w danym roku.

2) następnie należy określić wielkość dopuszczalnego finansowania publicznego przypadającego na finansowanie działalności gospodarczej (FPDG) w danym roku (dopuszczalna intensywność wsparcia 50%): $FPDG = DG \times 50\% \times RKK$ (gdzie DNG oznacza procentowy udział działalności gospodarczej w ramach rocznej wydajności infrastruktury, RKK – „roczną alokację” kosztów kwalifikowalnych infrastruktury badawczej zakupionej/wytworzonej w ramach projektu). W przyjętym przykładzie: $60\% \times 50\% \times 1\,000\,000 \text{ euro} = 300\,000 \text{ euro}$ dopuszczalnego finansowania publicznego przypadającego na działalność gospodarczą w danym roku. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z proporcjami zakładanymi pierwotnie w projekcie „roczna alokacja” pomocy publicznej legalnie udzielonej na działalność gospodarczą wynosi 200 000 euro, tylko 100 000 euro podlegałyby legalizacji pomocy, o której mowa § 15a ust. 7 Umowy.

3) w ostatnim kroku należy wyliczyć kwotę przypadającą do zwrotu (Z) w danym roku: $Z = RA - (FPDNG + FPDG)$ (gdzie RA oznacza „roczną alokację” udzielonego dofinansowania) W przyjętym przykładzie: $800\,000 \text{ euro} - (400\,000 \text{ euro} + 300\,000 \text{ euro}) = 100\,000 \text{ euro}$ stanowi kwotę przypadającą do zwrotu.

Analogiczna kalkulacja powinna być przeprowadzona oddzielnie dla każdego roku w okresie amortyzacji infrastruktury, w którym nastąpiło przekroczenie zakładanych proporcji działalności gospodarczej i niegospodarczej. Należy wskazać, że w powyższym przykładzie, dla uproszczenia kalkulacji, przyjęto założenie, że dofinansowanie zostało udzielone w maksymalnej wysokości (100% kosztów kwalifikowalnych dla działalności niegospodarczej i 50% kosztów kwalifikowalnych dla działalności gospodarczej), jednak przed wyliczeniem kwoty podlegającej wycofaniu należy uwzględnić fakt, że w danym projekcie dofinansowanie mogło zostać udzielone w wysokości mniejszej niż maksymalna oraz ewentualne korekty kosztów lub pomniejszenia dofinansowania.

Należy pamiętać, iż w przypadku gdy stosunek działalności gospodarczej do działalności niegospodarczej wzrósł ponad proporcję określoną w Umowie, poza dokonaniem zwrotu części dofinansowania konieczne jest dokonanie legalizacji pomocy publicznej, która nie będzie podlegać zwrotowi. Stanowi o tym § 15 a ust. 7 Umowy.

II. Przykład zastosowania wzoru, o którym mowa w § 15 b ust. 6 Umowy:

kwota do zwrotu = kwota dofinansowania x [planowana wielkość przychodów– zrealizowana wielkość przychodów]/ planowana wielkość przychodów

Przykład):

	Total	UE
--	-------	----

wydatki kwalifikowalne	100	
część gospodarcza	50	25
część niegospodarcza	50	42,5
Kwota dofinansowania		67,5
planowana wielkość przychodów (z wykorzystaniem infrastruktury objętej projektem lub infrastruktury objęta projektem w powiązaniu z inną uzupełniającą infrastrukturą)	30	
zrealizowana wielkość przychodów (z wykorzystaniem infrastruktury objętej projektem lub infrastruktury objęta projektem w powiązaniu z inną uzupełniającą infrastrukturą)	23	
Kwota do zwrotu = $67,5 \times [30 - 23] / 30 = 15,75$		
kwota do zwrotu		15,75